

bitum cum laude fructuque emetiendum. In quibus sacris initiisque tradendis si omnes ita versarentur, ut ex illis, quos dixi, fontibus genuinas causas tum singularum sanctionum, tum vniuersae legislationis, ab hoc vel illo principe factae, paullo altius repeterent, eamque legum philosophiam cum moribus nostris institutisque comparerent atque contenderent: tum illud, nescio quid, praeclarum ac singulare existeret, et iuuenes, hoc tramite ad penetralia iurisprudentiae deducti, vberrimos inde fructus, etiam in vita ciuili, et inter media fori murmura, caperent, et academicae institutionis, tam frugiferae ac salutaris, doctrinaeque vere aetatis ineunte collectae, cum suauissimo voluptatis sensu, viri senesque, semper recordarentur. Sed non omnibus, qui in academiis docendi munere funguntur, promiscue haec sacra patent:

Non cuiuis homini contingit adire Corinthum.

Plura de his aliisque causis intereuntis iurisprudentiae humanioris dicere possemus, Auditores, si et tempus, et locus paterentur. Ceterum quae dixi, non cuiusquam vel leuiter offendendi, nedum maligne rodendi et vellicandi causa, sed optimo in iurisprudentiam liberalem, cuius, ad manuariae artis quaestusque illiberalis sordes fere depressae, corruptelis indoleo, animo dixi: ea vero huc pertinent vniuersa, ut erectae indolis iuuenes, qui ad hanc litterarum vniuersitatem, tamquam merca-

tum